

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513201129
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Malovcová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513201129.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Zuzanou Malovcovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: G. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale R. L. D. XX/XX, T., o zaplatenie 2.944,39 Eur s príslušenstvom, t a k t o

r o z h o d o l :

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.01.2013, doručenou súdu dňa 16.01.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.944,39 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.950,93 Eur od 29.09.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 31.01.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.944,39 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.950,93 Eur, riadneho úroku 561,36 Eur, úroku z omeškania 432,10 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si v konaní uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.09.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe ani na výzvu súdu nevyjadril.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.09.2015, doručenom súdu dňa 28.09.2015 okrem iného uviedol, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. informovala žalobcu, že Výzva na úhradu dlžnej čiastky bola zasielaná žalovanému 3/2008, a že predmetnou výzvou nedisponuje. Žalobca poukázal na § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedol, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Doručenie písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne

nevyzvala dlžníka na plnenie nemá to vplyv na platnosť postúpenie pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť splnené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Ďalej žalobca v súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01.

4. Súd uznesením, č. k. 12C/66/2013-68 zo dňa 25.05.2016 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. RVP 12672/2015

5. Uznesením, č. k. 12C/66/2013-121 zo dňa 04.07.2018 súd rozhodol, že pokračuje v konaní, nakoľko odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16.11.2018, doručenom súdu dňa 19.11.2018 uviedol, že dňa 31.01.2007 pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 50.000,-Sk. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať úver s úrokovou sadzbou vo výške 18,40 % p.a. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od 20.02.2007 do 20.01.2010 vo výške 1.876,00,-Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 60,-Sk. V zmysle čl. II. bod 2 Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 28.09.2011 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 2.777,13 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.950,93 Eur, z riadneho úroku vo výške 561,36 Eur a z úroku z omeškania vo výške 432,12 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

7. Vo vyjadrení zo dňa 23.11.2018, doručenom súdu dňa 26.11.2018 žalobca poukázal na § 89 ods. 1 zákona o bankách a bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Uviedol, že nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca uviedol, že s uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nesúhlasil s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018, č. k. 24Co/147/2017-190, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami: žalobou zo dňa 10.01.2013, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.01.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2011, podacím hárkom, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.09.2011, pokusom o zmier zo dňa 13.12.2012, vyjadrením k výzve zo dňa 18.12.2014, odpoveďou na výzvu zo dňa 18.09.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011, vyjadrením zo dňa 16.11.2018, prehľadom transakcií na úverovom účte, vyjadrením zo dňa 23.11.2018, ako i s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalovaný ako dlžník a Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľ, ktorá je bankou podnikajúcou na základe bankového povolenia, uzatvorili dňa 31.01.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v ktorej v čl. I sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 50.000,-Sk (t.j. 1.659,70 Eur). Úver mal byť úročený pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 18,40 % ročne, za jeho správu bol dohodnutý poplatok 60,-Sk (t.j. 1,99 Eur) mesačne a dlžník ho mal splácať v mesačných splátkach po 1.876,-Sk (t.j. 62,27 Eur) vždy k 20. dňu príslušného mesiaca až do 20.01.2010.

10. Z prehľadu transakcií na úverovom účte mal súd za preukázané, že žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu z úverovej zmluvy.

11. V bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, je uvedené, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.09.2011 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca, postúpila pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.01.2007 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkovi.

13. Listom zo dňa 28.09.2011 (daným na poštovú prepravu dňa 31.10.2011) a listom zo dňa 27.12.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámila žalovanému, že pohľadávku z uvedenej úverovej zmluvy vo výške 2.944,39 Eur s príslušenstvom postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 28.09.2011 na žalobcu.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 2 a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

18. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

19. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

23. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ku dňu 31.01.2007), banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

26. Podľa § 89 ods. 1 posledná veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 10.06.2013 banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

27. Súd mal za to, že predmetná zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní predmetnej zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ nekonajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Podľa

znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v období od 01.04.2004 do 31.12.2007, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy zo dňa 31.01.2007, nespádala síce zmluva o úvere výslovne pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keď z gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 v znení účinnom do 31.12.2007 by bolo možné usudzovať, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv upravených v 8. časti Občianskeho zákonníka, avšak takýto výklad by bol zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto je implementáciou smerníc európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv. Predmetná smernica definuje spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu uzatvorenú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka účinné do 31.12.2007. Keďže Smernica č. 93/13/EHS neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, preto každá zmluva môže byť spotrebiteľskou zmluvou, ak vykazuje znaky určené smernicou. Vzhľadom na uvedené, právna úprava ustanovená v § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 nemá taxatívny charakter (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 157/2012 zo dňa 05.02.2013). Zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je preto zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

28. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá je bankou, uzatvorila so žalovaným dňa 31.01.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe predmetnej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 50.000,-Sk (t.j. 1.659,70 Eur). Žalovaný záväzky vyplývajúce z predmetnej úverovej zmluvy riadne a včas neplnil. Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 na žalobcu. Listom zo dňa 28.09.2011 (daným na poštovú prepravu dňa 31.10.2011) a listom zo dňa 27.12.2011, Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámila žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky z uvedenej úverovej zmluvy vo výške 2.944,39 Eur s príslušenstvom.

29. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

30. Zákonným predpokladom platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v prípade pohľadávky banky je splnenie podmienok daných ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách a totiž, aby bol klient aspoň 90 dní v omeškaní, a aby banka klienta na plnenie písomne vyzvala. Uvedené predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už v čase postúpenia splatnými. Z dôvodovej správy k zákonu o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, postúpiť.

31. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie.

32. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalobca napriek výzve súdu nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., voči žalovanému postúpená na žalobcu, boli podmienky postúpenia splnené. Žalobca v konaní neuniesol svoju dôkaznú povinnosť a relevantným spôsobom nepreukázal, že žalovaný ako dlžník bol jeho pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., po splnení podmienky omeškania s plnením pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, písomne vyzvaný bankou na splnenie peňažného záväzku. Túto výzvu nenapíňa oznam Slovenskej sporiteľne, a.s., o postúpení pohľadávky, lebo výzva musí predchádzať postúpeniu. V zmysle vyššie uvedeného súd nemal za preukázané splnenie podmienok vyžadovaných ustanovením § 92 ods. 8

zákona o bankách, a preto dospel k presvedčeniu, že postúpenie pohľadávky banky na žalobcu nebolo urobené v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

33. Z uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takúto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, a totiž tej skutočnosti, že je nositeľom práv, ktoré v súdnom konaní uplatňuje. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

34. K argumentácii žalobcu, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001, súd uvádza, že rozpor právneho úkonu so zákonom zakladá jeho absolútnu neplatnosť, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti ex offa aj bez toho, aby ju niektorý z účastníkov namietal (§ 39 Občianskeho zákonníka).

35. Žalobca tiež tvrdil, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok umožňovalo zmluvných stranám, aby si upravili práva a povinnosti odchyľne od zákona o bankách.

36. K uvedenému súd uvádza, že právna úprava ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, na ktorú sa žalobca odvolával, nebola účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Preto ani účastníci zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 31.01.2007 nemali možnosť upraviť si postupovanie pohľadávok (súčasných i budúcich) odchyľne od vtedy účinného a platného zákona o bankách (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). (rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/223/2017 zo dňa 25.09.2018)

37. Navyše súd uvádza, že ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je Slovenská sporiteľňa, a.s., oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky, je pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje podmienky, ktoré musí banka splniť, ak chce postúpiť svoje pohľadávky bez súhlasu dlžníka. Bodom 19.16 banka vnútila žalovanému dať súhlas s postúpením pohľadávky vopred, neadresne a bez ohľadu na podmienky, ktoré ustanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedený bod 19.16 Všeobecných podmienok obchádza ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách tým, že umožňuje postúpiť kedykoľvek, komukoľvek pohľadávky banky bez súhlasu klienta.

38. Uvedené ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok považuje súd za absolútne neplatné podľa § 39 v spojení s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka aj z dôvodu rozporu s ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá dovoľuje dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Všeobecné obchodné podmienky nemôže spotrebiteľ zmeniť a sú vopred pripravené dodávateľom bez možnosti ich prípadnej modifikácie. Postúpením pohľadávky bez súhlasu spotrebiteľa, (bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok umožňuje postúpenie bez súhlasu spotrebiteľa, bol daný vopred, voči neurčitému počtu subjektov a nebol uvedený priamo v zmluve, ale iba vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú podpísané oboma zmluvnými stranami) dochádza nepochybne k zhoršeniu jeho postavenia, nakoľko je rozdiel domáhať sa svojich nárokov voči akciovej spoločnosti, s dlhodobou tradíciou na trhu, ktorá podlieha dohľadu podľa zákona o bankách a domáhať sa svojich práv voči spoločnosti s ručením obmedzeným.

39. Uvedený bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď, cit.: „Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky“. Uvedený bod umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj bez súhlasu, no spotrebiteľovi umožňuje postúpiť pohľadávku len so súhlasom banky. Uvedené ustanovenie je teda zjavne nevyvážené a spôsobuje nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa.

40. Bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok je pre obchádzanie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre rozpor so znením § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka a pre spôsobenie značnej

nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným dojednaním podľa § 39 a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a aj preto naň súd neprihliadol.

41. Keďže v danom prípade spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalovaným, súd vo výroku rozhodnutia neurčil vyššie opísanú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, napriek tomu, že jej neprijateľnosť konštatoval v odôvodnení rozsudku. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky by totiž malo význam len v prípade, ak by túto neprijateľnú zmluvnú podmienku koncipoval v uzatvorenej zmluve žalobca (ako dodávateľ), nakoľko zmyslom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky je zamedzenie jej aplikácie v ďalších zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi. Žalobca však v tomto prípade vstúpil do vzťahu so spotrebiteľom (žalovaným) len ako postupník.

42. Keďže žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nemožno považovať za preukázané, že toto postúpenie je platné, a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. S poukazom na uvedené súd pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobu žalobcu zamietol.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

46. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto by mal nárok na náhradu trov konania. Žalovanému však v konaní žiadne trovy konania nevznikli, a ani si žiadne neuplatnil. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).